

## Arrest

nr. 194 173 van 25 oktober 2017  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 juni 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 mei 2015 tot weigering van verlenging van het tijdelijk verblijf en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 mei 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 juni 2015 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN BEURDEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. COENE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam België binnen op 18 december 2006 en vroeg op dezelfde datum asiel aan. Op 19 maart 2007 werd de asielaanvraag onontvankelijk verklaard. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) met nummer 2 949 van 23 oktober 2007 werd verzoekers asielaanvraag geweigerd. Een tweede asielaanvraag, ingediend op 30 juni 2008, werd bij arrest van de Raad met nummer 29 440 van 30 juni 2009 geweigerd.

1.2. Op 5 april 2008 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Hij diende eveneens op 30 juni 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.3. Op 3 juni 2010 werd verzoeker op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet gemachtigd tot voorlopig verblijf tot 1 juli 2011. De aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd zonder voorwerp verklaard. Het tijdelijk verblijf van verzoeker werd bij beslissing van 9 december 2014 voor de laatste maal verlengd tot 22 april 2015.

Op 8 mei 2015 werd een beslissing genomen tot weigering van verlenging van het tijdelijk verblijf. Dit is de eerste bestreden beslissing, die als volgt luidt:

*“Weigering verlenging tijdelijk verblijf (met bevel om het grondgebied te verlaten)*

*Het tijdelijk verblijf van betrokkene, geldig tot 22.04.2015 waarvan betrokkene houder is in toepassing van de artikelen 9 (9 bis) en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006, kan niet verder verlengd worden.*

*Overwegende dat de genaamde N., M. geboren te B. op 14.03.1991, onderdaan van Afghanistan, verblijvende te (...), gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur in toepassing van de artikelen 9 BIS en 13 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15/09/2006.*

*Overwegende dat zijn machtiging tot een tijdelijk verblijf werd toegestaan op basis van de bekomen arbeidskaart B (VGB277074) die werd afgeleverd op basis van het Koninklijk besluit houdende bijzondere bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van sommige categorieën van buitenlandse werknemers dd. 7/10/2009 (BS 14/10/2009).*

*Overwegende dat als voorwaarden voor de verlenging van zijn tijdelijk verblijf in onze vorige instructies dd. 09.12.2014 werden opgenomen:*

*"Tussen de 45ste en de 30ste dag voor de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning dient de genaamde N., M. geboren te B. op 14.03.1991, met RR (...) een arbeidskaart B, een geldig arbeidscontract en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling voor te leggen."*

*Overwegende dat betrokkene geen nieuwe, geldige arbeidskaart kan voorleggen. De vorige arbeidskaart is verstreken sinds 22.07.2014 en zijn aanvraag om een beroepskaart is ook geweigerd. Bovendien legt hij ook geen recente loonfiches en geen geldige arbeidsovereenkomst over.*

*Betrokkene voldoet om deze redenen niet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden. Het tijdelijk verblijf kan dan ook niet verlengd worden.*

*(...)"*

1.4. Op dezelfde datum werd beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

**“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN**

*De heer die verklaart te heten:*

*naam: N., M.,*

*geboortedatum: 14.03.1991*

*geboorteplaats: B.*

*nationaliteit: Afghanistan*

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving*

**REDEN VAN DE BESLISSING :**

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) 7 en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten :*

*Art 7, al. 1,2° van de wet van 15/12/1980 : wanneer hij langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn, of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.*

*Artikel 13: § 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :*

*2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;*

*Door het ontbreken van een geldige arbeidskaart of beroepskaart kan betrokkene geen activiteit uitoefenen die hem in staat stelt te “beschikken over regelmatige, stabiele en toereikende bestaansmiddelen”. Betrokkene voldoet om deze redenen niet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden. Het tijdelijk verblijf kan dan ook niet verlengd worden tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur in toepassing van de artikelen 9 BIS en 13 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15/09/2006.*

*(...)”*

## 2. Over de ontvankelijkheid

Ter terechtzitting legt de verzoekende partij een beslissing neer van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2016, waaruit blijkt dat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op grond van artikel 48/4, §2, c, van de vreemdelingenwet (situatie van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict). Verzoeker legt dan ook een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister neer (A-kaart), geldig tot 9 augustus 2019.

Gevraagd naar het actuele belang bij het beroep, betoogt de verzoekende partij dat de eerste bestreden beslissing tot niet verlenging van de machtiging tot verblijf werd genomen op 8 mei 2015, een maand voor hij in de vijf jaar op regelmatige wijze ononderbroken op het grondgebied zou verbleven hebben. Verzoeker wijst erop dat indien de eerste bestreden beslissing wordt vernietigd, moet worden besloten dat hij reeds vijf jaar op het grondgebied verblijft en hij ingevolge artikel 15, eerste lid, 2°, van de vreemdelingenwet hem dan machtiging tot vestiging moet worden verleend.

Verzoeker geeft aldus blijkt van een voldoende belang bij de vernietiging van de eerste bestreden beslissing.

Wat betreft de tweede bestreden beslissing echter, het bevel om het grondgebied te verlaten, blijkt uit de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en de afgifte van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (A-kaart) dat verzoeker beschikt over een recht tot verblijf. Aldus dient te worden vastgesteld dat het bevel om het grondgebied te verlaten impliciet, doch zeker werd opgeheven. Voor zover het gericht is ten aanzien van het bevel om het grondgebied te verlaten, is het beroep dan ook zonder voorwerp.

Om die reden wordt het tweede middel, dat uitsluitend gericht is ten aanzien van het bevel om het grondgebied te verlaten, niet besproken.

## 3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

### *II. UITEENZETTING VAN DE MIDDELEN*

#### *A. BETREFFENDE DE WEIGERING TOT VERLENGING VAN HET VERBLIJF MIDDEL*

*- De artikelen 13 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen*

*- De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,*

*- Het principe van goed bestuur en meerbepaald, het principe van « fair play » ;*

*- Het recht op privacy, zoals bepaald in artikel 8 van het Europees verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM);*

*- De principes van evenredigheid, wettelijk vertrouwen en rechtszekerheid*

## *BETREFFENDE DE BESLISSING VAN DE TEGENPARTIJ TOT WEIGERING VAN VERLENGING VAN HET VERBLIJF*

*Overwegende dat artikel 9 van de reeds geciteerde wet van 15 december 1980 bepaalt dat : “Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door (de Minister) of zijn gemachtigde”*

*Artikel 13 § 3 van dezelfde wet bepaalt bovendien dat “De minister of zijn gemachtigde in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten kan afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :*

*1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft;*

*2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden [...]”*

*Dat verzoeker een verblijfstitel heeft aangevraagd op basis van artikel 9bis en 13 op 5 april 2008.*

*Dat hij een verblijfsvergunning voor bepaalde duur maar voorwaardelijk hernieuwbaar heeft gekregen op 3 juni 2010 overeenkomstig het Koninklijk Besluit van 7 oktober 2009 houdende bijzondere bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van sommige categorieën van buitenlandse werknemers.*

*Dat hij sinds 2006 steeds over een geldige verblijfstitel heeft beschikt.*

*Dat de tegenpartij het geheel aan documenten aangaande de verlenging van zijn verblijf heeft meegedeeld aan zijn vorige raadsman maar dat deze in dezelfde periode op pensioen is gegaan, hetgeen een omstandigheid uitmaakt, volledig onafhankelijk van de wil van verzoekende partij.*

*Dat de verzoekende partij regelmatig en ononderbroken in België verblijft sedert ten minste 5 jaar en dat hij vandaag recht heeft op een verblijfskaart type C.*

*Overwegende dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht impliceert dat de beslissing klaar en ondubbelzinnig de redenering van zijn auteur moet weergeven opdat de bestemming ervan de rechtvaardigingen van deze kan begrijpen en deze, indien nodig, kan betwisten in het kader van een beroepsprocedure en opdat de bevoegde instantie haar controle kan uitoefenen en aldus kan nagaan of de instantie alle elementen in overweging heeft genomen.*

*Dat de tegenpartij hoegenaamd geen rekening heeft gehouden met de relatie die verzoekende partij onderhoudt sinds zijn aankomst met het echtpaar De Meesmaker & De Boes met wie hij samenwoont en nog minder met zijn professionele relaties die hij onderhoudt met alle personen van zijn vennootschap, alwaar hij de baas is.”*

3.1.2. De eerste bestreden beslissing steunt op de vaststelling dat verzoeker geen geldige arbeidskaart kon voorleggen. Dit was een voorwaarde voor de verlenging van zijn machtiging tot verblijf. Daarnaast wordt vastgesteld dat zijn aanvraag om een beroepskaart werd geweigerd en dat hij geen recente loonfiches en ook geen geldige arbeidsovereenkomst overlegde.

Verzoeker voert in het middel geen inhoudelijke kritiek aan ten aanzien van het determinerend motief van de bestreden beslissing, met name dat hij geen nieuwe arbeidskaart B heeft voorgelegd. Hij betwist evenmin dat zijn aanvraag voor een beroepskaart werd geweigerd.

Verzoeker voert aan dat zijn vorige raadsman met pensioen is gegaan en dat deze de documenten voor verlenging niet heeft aangevraagd. De Raad merkt evenwel op dat de verhouding tussen particulier en zijn advocaat van private aard is en dat dit feit op zich niet als overmacht kan worden aangenomen. Bovendien blijkt niet dat verzoeker de verwerende partij op de hoogte zou hebben gebracht van zijn problemen om tijdig zijn arbeidskaart te laten verlengen, noch dat hij beroep heeft ingediend tegen de niet-toekenning van zijn beroepskaart.

Waar verzoeker nog verwijst naar het feit dat hij samenwoont met een Belgisch echtpaar, beperkt verzoeker zich tot eenvoudige verklaringen zonder aan te tonen waarom dit in het licht van artikel 8 van het EVRM een element zou zijn waarmee de verwerende partij had dienen rekening te houden bij het nemen van de bestreden beslissing. Verzoeker brengt geen bijzondere elementen aan waaruit kan blijken dat ten onrechte werd nagelaten rekening te houden met een bijzondere band van afhankelijkheid tussen volwassenen, of dat deze banden de gebruikelijke relaties zouden overstijgen.

Verzoekers betoog is niet van aard de onwettigheid van de bestreden beslissing aan te tonen.

Het middel is niet gegrond.

## 4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk voor wat betreft de tweede bestreden beslissing. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

## 5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend zeventien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT